

АНОТАЦІЇ ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІН

Код та найменування спеціальності	051 – "Економіка"
Рівень вищої освіти	<u>Третій (освітньо-науковий) рівень</u>
Спеціалізація	<u>Економічна безпека</u>
Освітня програма	<u>освітньо-наукова</u>
Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи та строк навчання	<u>30 кредитів ЄКТС</u>

I. ЦИКЛ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

ОСНОВИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: формування у аспірантів безпекових компетентностей на рівні знань та вмінь з теорії та практики національної безпеки держави.

Змістовні модулі: поняття національної безпеки держави; національні інтереси як життєво важливі матеріальні, інтелектуальні і духовні цінності Українського народу; поняття загроз національній безпеці; правова основа національної безпеки; об'єкти (людина і громадянин, суспільство, держава) та суб'єкти (Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, РНБОУ, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Національний банк України, суди, прокуратура України, Збройні сили України, Служба безпеки України та інші військові формування, утворені відповідно до законів України) національної безпеки; принципи забезпечення національної безпеки; визначення пріоритетів національних інтересів; види загроз національним інтересам і національній безпеці (в економічній сфері; у соціальній та гуманітарній сферах; у науково-технологічній сфері; в екологічній сфері; в інформаційній сфері та їх перелік); основні напрями державної політики з питань національної безпеки у відповідних сферах; повноваження суб'єктів забезпечення національної безпеки; основні функції суб'єктів забезпечення національної безпеки (вироблення і періодичне уточнення Стратегії національної безпеки України; створення нормативно-правової бази; удосконалення її організаційної структури; комплексне кадрове, фінансове, матеріальне, технічне, інформаційне та інше забезпечення життєдіяльності складових(структурних елементів) системи; постійний моніторинг впливу різних процесів у сферах на національну безпеку та систематичне спостереження за станом і проявами міжнародного та інших видів тероризму; контроль за здійсненням заходів щодо забезпечення національної безпеки держави.

Результати навчання: аспірант повинен *знати:*

сутність понять «національної безпеки держави», «національні інтереси», «матеріальні, інтелектуальні і духовні цінності Українського народу»; «загроз національній безпеці»; «правова основа національної безпеки», «об'єкти національної безпеки», «небезпека», відмінності між ними та механізми їх впливу на різні складові національної безпеки;

види загроз національним інтересам і національній безпеці (в економічній сфері; у соціальній та гуманітарній сферах; у науково-технологічній сфері; в екологічній сфері; в інформаційній сфері та їх перелік);

відповідно до виду загроз знати основні напрями державної політики з питань національної безпеки у відповідних сферах;

основні принципи забезпечення національної безпеки (пріоритет прав і свобод людини і громадянина; верховенство права; пріоритет договірних (мирних) засобів у розв'язанні конфліктів та визначення пріоритетів національних інтересів;

основні функції суб'єктів забезпечення національної безпеки (вироблення і періодичне уточнення Стратегії національної безпеки України; створення нормативно-правової бази; удосконалення її організаційної структури; комплексне кадрове, фінансове, матеріальне, технічне, інформаційне та інше забезпечення життєдіяльності складових(структурних елементів) системи;

постійний моніторинг впливу у сферах різних процесів на національну безпеку та систематичне спостереження за станом і проявами міжнародного та інших видів тероризму;

про контроль за здійсненням заходів щодо забезпечення національної безпеки держави.

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати дію загроз національній безпеці у різних сферах;

визначати, аналізувати та прогнозувати стан національної безпеки на рівнях: міжнародному, (безпеки особи, суспільства і держави);

аналізувати та оцінювати ефективність діяльності щодо забезпечення національної безпеки на рівнях: міжнародному, (безпеки особи, суспільства і держави);

використовувати основні принципи забезпечення національної безпеки (пріоритет прав і свобод людини і громадянина; верховенство права; пріоритет договірних (мирних) засобів у розв'язанні конфліктів;

визначати пріоритети національних інтересів;

формуванню та вдосконалюванню нормативно-правову базу, організаційну структуру, комплексне кадрове, фінансове, матеріальне, технічне, інформаційне та інше забезпечення життєдіяльності системи національної безпеки;

застосовувати наукові підходи до визначення загроз, рівня національної безпеки у різних сферах та ефективності функціонування систем забезпечення національної безпеки;

застосовувати знання методології національної безпеки у різних сферах у практичній та науковій діяльності.

Методи викладання: лекції, семінари, практичні індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: формування у здобувачів безпекових компетентностей на рівні знань та вмінь з теорії та практики економічної безпеки держави, суб'єктів господарювання та особи.

Змістовні модулі: поняття економічної безпеки; рівні економічної безпеки; роль і місце економічної безпеки в системі національної безпеки; структурні елементи економічної безпеки; поняття національних економічних інтересів та їх класифікацію; поняття загроз економічній безпеці; види загроз економічній безпеці; поняття ресурсу економічної безпеки; індикатори і показники економічної безпеки; характеристика основних складових економічної безпеки (макроекономічна безпека, зовнішньоекономічна безпека; фінансова безпека, продовольча безпека, виробнича та інноваційно-інвестиційна безпека, науково-технологічна, енергетична, соціальна безпека, воєнно-економічна безпека); ефективність системи управління економікою; розбудова ринкових регуляторів економіки; регіональна економічна політика; суверенність над об'єктами власності; детінізація та деофшоризація економіки, економічний суверенітет, економічна незалежність, стабільність та стійкість національної економіки.

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

сутність понять «виклик», «загроза», «небезпека», відмінності між ними та механізми їх впливу на різні складові економічної безпеки на рівні держави, регіону, суб'єктів господарювання та особи;

структуру, основні внутрішні і зовнішні елементи системи економічної безпеки на різних її рівнях та можливий дестабілізуючий вплив зовнішніх та внутрішніх чинників на функціонування та розвиток цієї системи;

сутність понять «економічна безпека», «забезпечення економічної безпеки» та їх структурні елементи;

сутність та вплив корпоративної культури й корпоративних інтересів на безпеку соціальної системи;

механізми управління у системі економічної безпеки на різних рівнях економіки;

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати дію загроз економічній безпеці на різних її рівнях;

визначати, аналізувати та прогнозувати стан економічної безпеки на рівнях: міжнародному, держави, регіону, суб'єктів господарювання, особи;

аналізувати та оцінювати ефективність діяльності щодо забезпечення економічної безпеки на рівнях: міжнародному, держави, регіону, суб'єктів господарювання та особи;
формувати та вдосконалювати систему економічної безпеки на різних рівнях економіки;
застосовувати наукові підходи до визначення загроз, рівня економічної безпеки на різних рівнях економіки та ефективності функціонування систем забезпечення економічної безпеки;
застосовувати знання методології економічної безпеки соціально-економічних систем у практичній й науковій діяльності.

Методи викладання: лекції, семінари, практичні індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

II. ЦИКЛ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

ФІЛОСОФІЯ НАУКИ

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: дати сучасні філософські і загальнометодологічні знання в галузі науково-дослідної роботи, навчити аспірантів практично застосовувати сучасні філософські знання у процесі виконання власного наукового дослідження при розв'язанні комплексних

Змістовні модулі: генеза науки. Поняття про «науковий метод». Глобальні наукові революції і зміни історичних типів ненаукової та наукової раціональності. Феномен новоевропейської науки. Наука в системі техногенної цивілізації. Наука як феномен культури. Критика сцієнтизму та антисцієнтизму. Зрушення у розумінні реальності в сучасній науковій картині світу: від незмінності до глобального еволюціонізму. Етика науки.

Результати навчання: аспірант у процесі засвоєння навчальної дисципліни повинен *знати:*

генезу, структуру і функції сучасного наукового знання;

тенденції подальшого розвитку науки й технологій;

основи методології наукового пізнання;

глобальні тенденції змін наукової картини світу;

предмет і функції економіки як сфери наукового знання у її взаємопов'язаннях з іншими сферами науки і практики;

проблеми, пов'язані з впливом науки і техніки на розвиток сучасної цивілізації й економіки зокрема;

уміти:

орієнтуватися в складних філософських питаннях сучасної економічної науки і способах їх вирішення;

застосовувати отримані філософські знання в процесі наукових досліджень;

передбачувати та аналізувати з етичної точки зору наслідки наукової діяльності;

обґрунтовувати і обстоювати пріоритет морально-етичних цінностей.

Методи викладання: лекції, семінари, практичні індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

ОСНОВИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ГАЛУЗІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: формування інтегральних, загальних та спеціальних компетентностей шляхом вивчення комплементарної теорії безпеки та формування у аспірантів навичок системного мислення щодо економічної безпеки.

Змістовні модулі: феномен економічної безпеки, основні категорії теорії безпекознавства; теорія безпекознавства в системі наук; методологічні основи теорії безпекознавства; синергетична парадигма теорії безпекознавства; національні інтереси та їх класифікація; діагностування загроз в теорії безпекознавства; концептуальні основи управління економічною

безпекою; сутність та структура системи економічної безпеки; перспективи розвитку теорії безпекознавства, принципи акмеобезпекології.

Результати навчання: аспірант повинен знати:

контури об'єму поняття "безпека";
основні положення, базові поняття і категорії теорії безпекознавства;
концептуалізацію безпеки як форми розвитку суб'єкта;
завдання безпекознавства;
принципи системотворення економічної безпеки;
сутність, зміст, закономірності і механізми виникнення небезпеки в системах різної природи, методи її оцінки;
наукові підходи до формування критеріїв і показників економічної безпеки;
сутність і зміст загроз, взаємозв'язки між ними та механізм протидії;
особливості сучасного стану та перспектив реалізації державної політики щодо протидії загрозам у сфері економічної безпеки.

вміти:

проводити дослідження систем безпеки різних типів, класів і рівнів;
використовувати інструментарій для вирішення типових проблем у теорії безпекознавства та здійснення аналізу й оцінки загроз економічній безпеці;
об'єктивно оцінювати дію загроз на всіх суспільних рівнях та формувати відповідні засоби і заходи протидії;
застосовувати теоретико-методологічні методи для розв'язання актуальних нестандартних проблем з теорії безпекознавства;
приймати обґрунтовані рішення з питань реалізації державної політики щодо протидії загрозам у сфері економічної безпеки;
визначати та розв'язувати соціально значущі системні проблеми теорії безпекознавства.

Методи викладання: лекції, семінарські, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

III. ЦИКЛ УНІВЕРСАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ

лекції – 10 годин, семінарські заняття – 20 годин

Мета: метою освоєння дисципліни «Управління інвестиціями» є теоретичне і практичне ознайомлення слухачів з основами інвестування на високому рівні, спрямоване на досягнення його стратегічних і тактичних цілей фінансування інвестиційних вкладень, формування інвестиційної політики, інвестиційного аналізу та управління інноваціями. А також вивчення основних понять, що лежать в основі управління інвестиційною діяльністю, фундаментальних концепцій управління інвестиціями, теорій і методів управління інвестиціями і джерелами їх фінансування, основ і методів фінансового аналізу і планування інвестицій, сучасних проблем інвестиційного управління.

Вимоги до результатів освоєння змісту дисципліни:

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетенцій:

а) універсальні компетенції:

- здатність до критичного аналізу та оцінки сучасних наукових досягнень, генерування нових ідей при вирішенні дослідницьких і практичних завдань, в тому числі в міждисциплінарних сферах;

б) загально-професійних компетенцій:

- здатність зібрати і проаналізувати вихідні дані, на основі типових методик і діючої нормативно

- правової бази; розрахувати економічні і соціально

- економічні показники, що характеризують діяльність господарюючих суб'єктів в національній та світовій економіці;

- здатність вибирати інструментальні засоби для обробки економічних даних відповідно до поставлених завдань; будувати стандартні теоретичні і економетричні моделі, аналізувати і змістовно інтерпретувати отримані результати;

- здатність, використовуючи вітчизняні та зарубіжні джерела інформації, збирати необхідні дані та аналізувати їх; використовуючи технічні засоби та інформаційні технології, підготувати інформаційний огляд і / або аналітичний звіт;

- здатність вести самостійну (в тому числі керівну) науково-дослідницьку роботу, на основі володіння навичками сучасних методів дослідження і аналізу.

Змістовні модулі: Теоретичні основи управління інвестиціями. Суб'єкти і об'єкти інвестиційної діяльності. Економічне і фінансове середовище інвестиційної діяльності. Етапи інвестиційного процесу. Основні джерела інвестицій. Інвестиційна політика на макрорівні. Інвестиційна політика на мікрорівні. Фактори, що визначають ефективність інвестиційної політики. Інвестиційна привабливість та інвестиційна діяльність. Залучення інвестиційних ресурсів. Методи фінансування інвестиційної діяльності. Оптимізація джерел формування інвестиційних ресурсів. Управління капітальними вкладеннями. Оцінка економічної ефективності капітальних вкладень. Управління реальними і фінансовими інвестиціями. Аналіз і бізнес-планування інвестиційних проектів. Управління комплексним забезпеченням інноваційної діяльності. Державне регулювання інноваційної діяльності та економічна безпека інвестиційної діяльності.

Результати навчання: аспірант повинен:

знати: на високому рівні основні методи дисципліни «Управління інвестиціями», теоретичні основи управління інвестиціями, механізм інвестиційної діяльності, джерела фінансування інвестицій, формування інвестиційної політики, механізм державного регулювання інвестицій та інновацій, системні та динамічні характеристики вітчизняної та зарубіжної економіки, традиційні та інноваційні напрямки інвестиційної політики організацій. зміст, функції та роль інвестицій у фінансовій системі України; фундаментальні концепції інвестицій; джерела фінансування інвестиційних проектів, інструменти фінансового ринку;

вміти: ефективно використовувати основні методи інвестування для вартісної оцінки активів, приймати ефективні інвестиційні рішення, обґрунтовувати та оцінювати ефективність управління інвестиціями та інвестиційного проектування, формувати інвестиційну політику організації, прогнозувати на основі стандартних теоретичних і економетричних моделей розвиток економічних процесів і явищ в реальному секторі економіки; представляти результати аналітичної та дослідницької роботи у вигляді виступу, доповіді, інформаційного огляду, аналітичного звіту, статті.

Володіти: на високому рівні методами інвестиційного аналізу, методами прийняття ефективних рішень в галузі управління інвестиційними ресурсами, спеціальною термінологією і лексикою даної дисципліни; навичками дискусії з професійної тематики; сучасними методиками розрахунку та аналізу соціально-економічних показників, що характеризують економічні процеси і явища реального сектора економіки.

Методи викладання: лекції, семінарські заняття, практичні індивідуальні консультації, самостійна робота.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи.

Мова викладання: українська.

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: формування у здобувачів безпекових компетентностей на рівні знань та вмінь з теорії формування та реалізації ключових елементів державної інформаційної політики.

Змістовні модулі: законодавчі основи формування державної інформаційної політики; її ключові складові; проблеми забезпечення реалізації основних пріоритетів державної інформаційної політики в Україні; інформаційна безпека держави як складова державної інформаційної політики; характеристика складових інформаційної безпеки держави;

інформаційна безпека держави в умовах гібридної війни; інформаційна безпека та стратегічні комунікації; кібербезпекова складова інформаційної безпеки держави.

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

структуру та основні нормативно-правові документи, що регулюють сферу державної інформаційної політики;

складові державної інформаційної політики;

сутність понять «державна інформаційна політика», «інформаційна безпека», «інформаційна складова гібридної війни», «кібербезпека», «стратегічні комунікації»;

сутність та взаємозалежність державної інформаційної політики та інформаційної безпеки;

складові інформаційної безпеки держави;

механізми реалізації державної інформаційної політики в Україні.

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати загрози реалізації державної інформаційної політики;

аналізувати ступінь забезпеченості державної інформаційної безпеки;

визначати ключові загрози інформаційній безпеці держави;

аналізувати державну інформаційну політику інших держав;

визначати ключові тренди в сфері державної інформаційної політики та інформаційної безпеки.

Методи викладання: лекції, семінари, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

IV. ЦИКЛ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ

ІНОЗЕМНА МОВА НАУКОВОГО СПІЛКУВАННЯ

лекції – 20 годин, семінарські заняття – 10 годин

Мета: професійну компетенцію шляхом ознайомлення їх з різними аспектами професійної іноземної мови та залучення до виконання професійно орієнтованих завдань;

Змістовні модулі: стиль наукової літератури, загальнонаукова лексика та її переклад, особливості перекладу термінологічної лексики, особливості структури вторинних наукових текстів, кліше наукових вторинних текстів (рефератів, анотацій, резюме) та їх переклад, процедура наукових зборів, особливості наукового мовлення, наукова презентація результатів досліджень.

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

основну термінологію з тем вивчення (не менше 3000 слів та словосполучень);

основні граматичні та лексичні особливості перекладу спеціальної літератури з наукової іноземної мови;

основні правила роботи з наукової та спеціальної літератури;

основну безпекознавчу термінологію;

основні граматичні явища, співвідношення їх форми зі значенням.

вміти:

розуміти на слух монологічну і діалогічну мову;

виступати з повідомленнями з питань, пов'язаних зі спеціальністю;

брати участь у бесіді-обговоренні;

передавати в усній та письмовій формах здобуту при читанні інформацію як рідною, так і іноземною мовою.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, робота в мікрогрупах, аудіювання.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: англійська.

ІНОЗЕМНЕ АКАДЕМІЧНЕ ПИСЬМО

лекції – 15 годин, семінарські заняття – 15 годин

Мета: розвинення компетенцій, необхідних для проведення наукових досліджень в цілому та для написання дисертації зокрема, подання результатів досліджень іноземною мовою в письмовій формі.

Змістовні модулі:

спілкування в академічному середовищі (персональна та професійна ідентифікація, передача та обмін науковою інформацією на основі читання текстів з фаху, участь у конференціях, наукових диспутах тощо (доповіді, дискусії на професійні теми), писемне спілкування академічного характеру;

академічне іншомовне письмо (питання професійного та академічного характеру, особливості медіації академічної інформації, робота з професійною літературою та діловою документацією).

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

граматичні структури, необхідні для іншомовного реферування та анотування професійної літератури,

правила англійського синтаксису, мовні форми, властиві для офіційних та розмовних реєстрів академічного писемного спілкування,

міжкультурні відмінності між Україною і країнами світу, зокрема країнами мова яких вивчається,

стратегії ефективного читання, аудіювання, навчання, пошуку інформації в різних джерелах інформації, включаючи інтернет-пошук.

вміти:

стисло викладати зміст тексту;

логічно структурувати ідеї щодо вступу/висновків;

організувати текст як послідовність абзаців з їх заголовками та підзаголовками;

користуватися логічними сполучниками для поєднання абзаців в єдиний текст;

виконувати анотування та реферування джерел наукової інформації на належному рівні граматичної та академічної коректності,

аналізувати та синтезувати інформацію, викладену в наукових джерелах, використовувати її для написання власних статей,

розуміти та описувати графіки, таблиці, діаграми тощо, використовуючи мовні форми та граматичні структури, властиві для опису засобів візуалізації,

писати тексти академічної та професійної спрямованості, використовуючи типові для даного стилю граматичні структури та функціональні зразки,

складати ділову документацію (звіт, огляд тощо) з високим рівнем граматичної коректності.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, робота в мікрогрупах, аудіювання.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: англійська.

V. ЦИКЛ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ (ЗА ВІЛЬНИМ ВИБОРОМ АСПІРАНТА)

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА

лекції – 15 годин, семінарські заняття – 15 годин

Мета: формування у здобувачів безпекових компетентностей на рівні знань та вмінь з фінансової безпеки.

Змістовні модулі: бюджетна безпека як чинник соціально-економічного розвитку та як об'єкт безпеки, загрози бюджетній безпеці; методологія бюджетної безпеки; бюджетна безпека як індикатор ефективності бюджетної політики; форми та методи мінімізації загроз бюджетній безпеці. Податкова безпека в умовах циклічності економіки; виклики, ризики, загрози, інтереси та можливості у процесі оподаткування; методичні підходи до визначення індикаторів

податкової безпеки; податкова безпека як передумова досягнення ефективності фінансово-бюджетної політики; податкова безпека в процесі глобалізації та євроінтеграції. Боргова безпека як складник фінансової безпеки держави; формування боргу та рівня боргового навантаження; державний, гарантований державою борг, зовнішній, внутрішній борг як структурні елементи загального боргу держави; ризики та загрози борговій безпеці держави; критерії та індикатори оцінки боргової безпеки держави; боргова стратегія та механізм забезпечення боргової безпеки держави; грошово-кредитна, валютна та банківська безпека як складові фінансової безпеки; загрози грошово-кредитній, валютній та банківській безпеці; форми та методи мінімізації загроз у грошово-кредитній, валютній та банківській сферах; фінансова безпека регіону, фінансова безпека суб'єктів господарювання.

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

зміст понять бюджетної, податкової, боргової, валютної, грошово-кредитної, банківської безпеки та фінансової безпеки в цілому, їх структурні елементи;

механізм управління фінансовою безпекою, в т.ч.: бюджетною, податковою, борговою, валютною, грошово-кредитною, банківською безпекою як складовими фінансової безпеки;

сутність понять «виклик», «загроза», «небезпека» та механізми їх впливу на фінансову безпеку та на її складові (бюджетну, податкову, боргову, валютну, грошово-кредитну, банківську безпеку, фінансову безпеку регіону та суб'єктів господарювання);

критерії та індикатори оцінки стану фінансової безпеки, в т.ч.: бюджетної, податкової, боргової, валютної, грошово-кредитної, банківської безпеки, фінансової безпеки регіону та суб'єктів господарювання;

механізм управління державним боргом;

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати дію загроз фінансовій безпеці, зокрема, у бюджетній, податковій, борговій, валютній, грошово-кредитній, банківській сферах, фінансовій безпеці регіону та суб'єктів господарювання;

аналізувати та визначати рівень бюджетної, боргової, податкової, валютної, грошово-кредитної, банківської безпеки;

аналізувати та оцінювати ефективність методів мінімізації загроз фінансовій безпеці, в т.ч.: у бюджетній, податковій, борговій, грошово-кредитній, валютній та банківській сферах;

розраховувати індикатори фінансової безпеки у бюджетній, податковій, борговій, грошово-кредитній, валютній та банківській сферах; фінансової безпеки регіону та суб'єктів господарювання;

оцінювати стан нормативно-правового забезпечення управління державним боргом, застосовувати знання методології оцінки боргової безпеки у практичній й науковій діяльності; аналізувати та оцінювати ефективність управління державним боргом.

Методи викладання: лекції, семінари, практичні індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

АНТИКОРУПЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

лекції – 15 годин, семінарські заняття – 15 годин

Мета: формування у аспірантів безпекових компетентностей на рівні знань та вмінь з антикорупційної діяльності в Україні та досвід зарубіжних країн.

Змістовні модулі: поняття «Корупція»(зловживання владою для одержання переваг у особистих цілях, інтересах третіх осіб чи груп); антикорупційна діяльність, «відмивання доходів», «матеріальна вигода»; «легалізація доходів, одержаних внаслідок корупційних дій»; «правова основа боротьби з корупцією», оптимальний рівень корупції, вплив корупційних дій на національну безпеку держави; чинники існування корупції (надмірне державне втручання в економіку, монополізація окремих секторів економіки, контроль держави над ресурсною базою), найкорумпованіші сфери суспільства (судова, правоохоронні органи, держслужба, охорона здоров'я, парламент); причини високого рівня корупції (відсутність незалежної і ефективної системи правосуддя, двозначні закони, незнання або нерозуміння законів

населенням, кумівство та політичне заступництво, відсутність незалежних інституцій, готових боротися з корупціонерами, брак політичної волі протидіяти корупції); основні фактори ефективної боротьби з корупцією (прозорість процедур, участь громадськості, невідворотність покарання, довіра до чиновників); зарубіжний досвід боротьби з корупцією (досвід Грузії, Сінгапуру, США, Німеччини та Польщі, Шведська стратегія боротьби з корупцією); комплекс адміністративних заходів, спрямованих на мінімізацію корупційних ризиків у службовій діяльності державних службовців, першочергові кроки антикорупційної політики (виконання плану дій з реалізації національної антикорупційної стратегії; відновити довіру громадян до Уряду, до судової системи, до правоохоронних органів та ін. органів влади; відкрити інформацію про діяльність всіх органів влади та прийняті ними рішення).

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

сутність понять «Корупція», антикорупційна діяльність, «відмивання доходів», «матеріальна вигода»; «легалізація доходів, одержаних внаслідок корупційних дій»; «правова основа боротьби з корупцією», оптимальний рівень корупції, вплив корупційних дій на національну безпеку держави;

чинники існування корупції (надмірне державне втручання в економіку, монополізація окремих секторів економіки, контроль держави над ресурсною базою);

найкорумпованіші сфери суспільства (судова, правоохоронні органи, держслужба, охорона здоров'я, парламент);

причини високого рівня корупції (відсутність незалежної і ефективної системи правосуддя, двозначні закони, незнання або нерозуміння законів населенням, кумівство та політичне заступництво, відсутність незалежних інституцій, готових боротися з корупціонерами, брак політичної волі протидіяти корупції);

основні фактори ефективної боротьби з корупцією (прозорість процедур, участь громадськості, невідворотність покарання, довіра до чиновників);

зарубіжний досвід боротьби з корупцією (досвід Грузії, Сінгапуру, США, Німеччини та Польщі, Шведська стратегія боротьби з корупцією);

першочергові кроки антикорупційної політики (виконання плану дій з реалізації національної антикорупційної стратегії; відновити довіру громадян до Уряду, до судової системи, до правоохоронних органів та ін. органів влади; відкрити інформацію про діяльність всіх органів влади та прийняті ними рішення).

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати причини високого рівня корупції (відсутність незалежної і ефективної системи правосуддя, двозначні закони, незнання або нерозуміння законів населенням, кумівство та політичне заступництво, відсутність незалежних інституцій, готових боротися з корупціонерами, брак політичної волі протидіяти корупції);

визначити чинники існування корупції (надмірне державне втручання в економіку, монополізація окремих секторів економіки, контроль держави над ресурсною базою);

визначити найкорумпованіші сфери суспільства (судова, правоохоронні органи, держслужба, охорона здоров'я, парламент);

вивчити зарубіжний досвід боротьби з корупцією (досвід Грузії, Сінгапуру, США, Німеччини та Польщі, Шведська стратегія боротьби з корупцією) та використовувати його при вдосконаленні нормативно-правової бази та організаційної структури незалежних інституцій, готових боротися з корупціонерами;

сприяти виконанню плану дій з реалізації національної антикорупційної стратегії; відновленню довіри громадян до Уряду, до судової системи, до правоохоронних органів та ін. органів влади.

застосовувати наукові підходи до формування і аналізу основних факторів ефективної боротьби з корупцією та застосування кращих зарубіжних методів боротьби з нею;

застосовувати знання методології для наукових досліджень у антикорупційній діяльності з метою використання наукових результатів у практичній діяльності.

Методи викладання: лекції, семінари, практичні індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ПЕРЕГОВОРНОГО ПРОЦЕСУ

лекції – 15 годин, семінарські заняття – 15 годин

Мета: формування у здобувачів компетентностей щодо стратегічного і тактичного бачення у переговорному процесі задля вироблення вміння прогнозувати можливі тенденції та сценарії переговорного процесу.

Змістовні модулі: Переговори як невід’ємний елемент дипломатичної роботи та один з інструментів функціонування міжнародної спільноти; специфіка та складова переговорного процесу; етапи переговорного процесу; методи, методики та інструментарій підготовки та ведення переговорів; вербальне і невербальне в переговорному процесі; переговори в конфліктних ситуаціях; мистецтво досягнення взаємовигідних та взаємоприйнятних рішень; міжнародний досвід розробки та впровадження стратегій і тактик переговорного процесу: теоретична та практична площина.

Результати навчання: аспірант повинен

знати:

теоретичні засади зовнішньої політики: її сутність, структуру, типи, функції, механізм вироблення і реалізації;

інститут міжнародних та дипломатичних переговорів, особливості розвитку цього інституту в різні історичні епохи;

міжнародний досвід переговорного процесу;

головні особливості переговорних процесів в умовах глобалізації;

концепції і категоріальний апарат науки про переговори;

структуру міжнародних політичних, економічних та дипломатичних переговорів як процесів;

чинники визначення стратегії та тактики переговорних процесів;

вміти:

визначати, аналізувати та оцінювати переговорний процес;

мати практичні навички і вміння підготовки, проведення та завершення переговорів в різних сферах життєдіяльності;

визначати пріоритетні в конкретний історичний момент розвитку стратегії і тактики ведення переговорів для підтримання стабільності в світі та розвитку відносин між державами в умовах, коли міжнародна система знаходиться у стані докорінної трансформації і змушена адаптуватись до нових міжнародних реалій, реагуючи на якісно нові виклики та загрози;

обґрунтовано аналізувати стан тієї чи іншої міжнародної проблеми і передбачити можливі перспективи її розв’язання з огляду на зовнішньополітичний курс залучених до неї держав.

Методи викладання: лекції, семінари з елементами тренінгів, практичні й індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська

ДИПЛОМАТІЯ І РОЗВІДКА (DIPLOMACY AND INTELLIGENCE)

лекції – 15 годин, семінарські заняття – 15 годин

Мета: сформувати у слухачів знання про розвідку, її діяльність, а також взаємопов’язаність з дипломатією як двох невід’ємних складових функціонування держави у міжнародному просторі.

The aim: to formulate knowledge about intelligence, its activity and also interconnectedness with diplomacy as two parts of state functioning in international sphere.

Змістовні модулі: курс є важливою складовою підготовки фахівців у галузі міжнародних відносин, зокрема з таких питань, як забезпечення національної безпеки держави, інформаційне, аналітичне і практичне забезпечення реалізації зовнішньополітичного курсу держави. Значення розвідувальних служб для функціонування держави є незаперечним. Знання про особливості розвідувальної діяльності, її вплив на політику держави та розвиток відносин з

іншими країнами світу, набуті в процесі вивчення курсу, допомагають у формуванні основних професійних якостей спеціаліста-міжнародника. Навички з аналізу міжнародної ситуації, ролі держав у розвитку міжнародних відносин набуваються внаслідок дослідження еволюції діяльності розвідувальних служб, їхніх успіхів і прорахунків в окремі історичні періоди та на сучасному етапі. Приділяється увага проблемам реформування розвідки, а також співпраці між розвідувальними службами різних держав у сучасному світі. Структура курсу побудована з метою формування у студентів комплексного уявлення про динаміку розвитку міжнародних відносин з наголосом на дипломатію і розвідку як основних акторів цього процесу.

The learning course is an important part of specialist's preparation in the field of international relations, particularly, concerned the ensuring of national state security, informational, analytic, practical realization of foreign policy state course. The importance of intelligence services for state functioning is undisputable. Knowledge about features of intelligence activity, its influence on the state policy and development of relations with other countries in the world, acquired in the process of course learning, help to formulate general professional skills of a specialist in international relations. Skills in analysis of an international situation, role of state in development of international relations are acquired as a result of evolution activity research of intelligence services, their successes and failures in a certain historical period and in our days. It is paying attention to the reformation problem of intelligence and also cooperation between intelligence services of different countries in up-to-date world. Course structure is built in a way of students understanding of complex conception about dynamics of international relations development emphasizing diplomacy and intelligence as main actors of this process.

Результати навчання: аспірант повинен

- володіти основною термінологією, що застосовується у розвідувальній діяльності;
- знати сутність та особливості роботи розвідки у кожен окремий історичний період;
- вміти виокремлювати вплив розвідувальних служб на формування зовнішньої політики;
- визначати ефективність діяльності розвідки і дипломатії у процесі реалізації зовнішньополітичного курсу держави.

As a result of studying specialized course aspirant must:

- to know common terminology, which is used in intelligence services
- to understand the essence and features of intelligence activity in every certain historical period
- be able to determine the influence of intelligence services on the formulation of foreign policy
- to define the effectiveness of intelligence activity and diplomacy in the process of foreign policy course` realization

Методи викладання: лекції, семінари, рольові ігри, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська, англійська

Гарант освітньої програми:

доктор економічних наук за спеціальністю 08.00.11 – математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці, професор за спеціальністю 21.04.01 – економічна безпека держави, перший заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень
О. С. Власюк

Голова проектної групи

О. С. Власюк

Завідувач випускового відділу

Л. Г. Шемаєва

Директор

В. П. Горбулін